

**Dissertatio medica, inauguralis, de asthmate spasmodico ... / eruditorum
exameni subijcit Jacobus Fenwick.**

Contributors

Fenwick, James.
Lister, Dr
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Apud Balfour et Smellie, 1781.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/n958jupd>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

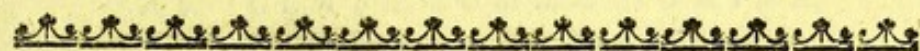
This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

for Mr Lister
with compliments from
the Author

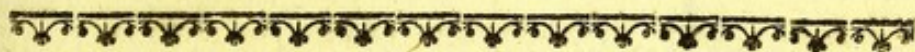

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

Asthmate Spasmodico.

Alphabetic Spatmodico.

D. GULIELMI ROBERTSON, S. B. F. R.
D. S. F. R. M. D. A. M. D. C. A.

IN AUGUST 1812
PRO GRADU DOCTORIS

JACOBUS FENNICK
FENNICK

Alphabetic Spatmodico.

Ad hunc in hunc hunc hunc hunc

F. O. I. N. E. W. G. I.
F. O. I. N. E. W. G. I.

Ad hunc in hunc hunc hunc hunc

DISSERTATIO MEDICA,
INAUGURALIS,
DE

Asthmate Spasmodico.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;
PRO GRADU DOCTORATUS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini subjicit

JACOBUS FENWICK,

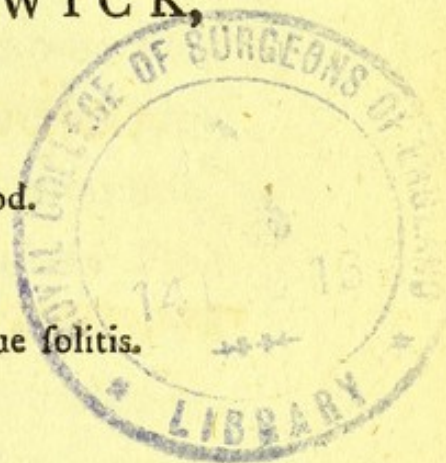
ANGLUS,

Soc. Reg. Med. Edin. Sod.

Ad diem 25. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXI.

257c

DISSERTATIO MEDICA

IN A U O U R A L I S

DE
DISSERTATIO MEDICA

Asthmatico Spasmodico.

IN A U O U R A L I S

ANNO MDCCCXXXIII

Ex Auctoritate Reverendi Patris

D. GUILIELMI ROBERTSON, S.T.P.

ACADEMICI AD HONOREM PRAELECTI

REC. MOR.

ACADEMIAE SENATUS ACADEMICI

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

JACOBUS FENWICK

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

IN A U O U R A L I S

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

Asthmate Spasmodico.

IN hacce dissertatione inaugurali de Asthmate, ut a celeb. viris Culleno et Floyero definito et descripto, tractare in proposito est. Praetermissio igitur procemio, symptomatum historiam ex ipsis fere Floyeri verbis prosequemur. Nec enim quid aliud a tyrone, de morbo quovis tractante, expectari arbitror, nisi ut utilissima quaeque, et fide dignissima, ex virorum illustrium scriptis seligat. Felicissimum me igitur fatebor si hoc praestiterim.

Per

Per diem ante paroxyfmi aggregum, lassitudine, torpore generali, ad praecordia molestiae sensu, tentatur aeger; caput etiam gravedine et dolore (levi forsan) afficitur. Circa horam quartam vespertinam, angustiae sensus ad scrobiculum cordis urget, et ventriculus ructibus et flatibus simul laborat. Capitis dolores, et gravedo intenduntur, quos simul pandiculatio, somnolentia, oscitatio comitantur; pulmones rigent; respiratio difficilior, tardior, et sibilans quodammodo fit; vox simul irraucescit; tussicula convulsiva adest; sputa vero parce exscreantur; urina palida et copiosa est; calor obscurus, fitis, fauciumque siccitas, plus minusve aegrum semper urgent. Calor lecti, et stragula post decubitum in pectus gravitantia, symptomata augent. Sed per somnum plerumque dolores remittuntur.

Sub horam secundam, tertiam, vel quartam matutinam, subito e somno, cum intolerabili suffocationis, et ad thoracem constrictionis

strictionis sensu, aegri excitantur; respiratio tarda, laboriosa, difficillima, cum sibilo fit, nec nisi corpore erecto, aëreque frigido accedente, respirare queunt; hinc ad fenestras apertas, pro solatio, saepe confugiunt; cervix erigitur; humeri costaeque elevantur; nares dilatantur, ad respirationem faciliorem reddendam; labia contrahuntur; tussis, exscretio, loquela, iis perquam difficilia sunt; facies turgida et rubra, vel lurida, et tandem nigra devenit; oculi prominent, et lacrymas effundunt; ventriculus vehementius flatibus distenditur, et aliquando bilis flava vel viridis ejicitur; alvus plerumque semel bisve deijcit; interdum autem pertinaciter adstricta est; calor intensus et urens adest; et sudores aliquando profluunt; pulsus parvus, simulque celer et inaequalis est; artus, maxime vero manus et pedes, pallent et frigent; muscoli laxantur; omnis fere membrorum motus perit; vires prosteruntur; et, si omnia in pejus ruunt, sudores frigidi, palpitatio cordis vehemens, delirium

lirium ferox, et deliquium animi, mortem afferunt. Plerumque vero, cum per aliquod temporis symptomata duraverint, sensim remittuntur; respiratio liberior fit; calor naturalis totum corpus pervadit; et denique sudor modicus profluit; sputa dulcia, vel subsalsa, plerumque cum filamentis sanguineis mixta, exscreantur; urina rubra fit, et sedimentum lateritium deponit. Haec omnia, in unoquoque paroxysmo, minime occurrunt; et raro quidem delirium ferox, deliquium animi, et alia illa signa adeo periculosa, observantur. Si alvus, sub paroxysmi initium, semel bisve dejicit, statim plerumque symptomata levantur, et breviori tempore paroxysmus solvitur, vel subito nonnunquam decedet. Per aliquot horas paroxysmi durare solent; per dies tres, quatuor, vel quinque eorundem recursus. Intervallum vero ad dies plurimos, septimanas, vel menses protrahitur; sed in his variationes tam innumerabiles ac frequentes sunt, ut nihil certe neque de recurso, neque de duratione paroxysmorum dicendum est.

C A U S Æ

CAUSÆ OCCASIONALES.

Cum cognitio causarum occasionalium ad praedisponentis investigationem utilis sit, de iis primum dicendum erit. Inter has, tempus humidum pluviosum, subitae mutationes a tempestate ferena ad humidam, et calor intensus, maxime frequentes sunt. Frigus etiam inter causas occasionales ab Hoffmanno numeratur, ex eo quod asthmaticos nonnullos aestate, quam hyeme, saniores observaverit: Detractio sanguinis copiosa et repetita; purgantia, et emetica fortiora; aliaeque evacuationes nimiae; ebrietas; crapula; venus nimis culta; potus tepidi; cibi omnes aëre fixo abundantes, vel qui difficiles concoctu sunt; aër vaporibus acribus, ut fumis tabacci, metallorum, sulphuris, aliorumque stimulantium, repletus; animi affectiones inordinatae, quales

B

sunt,

sunt, timor, vel ira; nimia studiis applicatio, lucubrationesque nocturnae; exercitatio iusto violentior; haemorrhoidum, mensium, aliarumque evacuationum suppressio; febres maxime intermittentes, hysteria, hypochondriasis, podagra retropulsa, catarrhus, peripneumonia; haec omnia inter hujus morbi causas enumerantur; multaeque aliae ab auctoribus numeratae sunt, quae hoc loco silentio praeteribimus.

CAUSA PRÆDISPONENS.

Huic morbo maxime favet (testantibus fere omnibus) temperamentum sanguineum, irritabilitate simul et debilitate conjunctum. Sed sunt inter asthmaticos, qui corpore firmo et bene formato gaudent, qui nullis affectionibus aliis nervosi generis obnoxii sunt,

sunt, et in quibus morbus omnino localis esse videtur. Ex hisce igitur observationibus, morbum pendere a textura vel fabrica quadam pulmonum crederem. Cum temperamento forsan haeredetarius est, sed aliquid simul et pulmonum compagi tribuendum.

C A U S A P R O X I M A.

Multa suadent asthma ex colluvie serosa non orire. Asthmatis paroxysmus semper fere mitigatur, antequam mucus excreatur; hinc mucum abundantem, potius effectum, quam causam, paroxysmi judicarem: Secretio muci ex quavis causa aucta, vasa bronchialia irritando, contractionem spasmodicam inducere potest; hinc potius pro causa occasionali, quam proxima, haberi

haberi debet. Eaedem fere asthmatis sicci, ac humidi, causae recensentur; eademque in utroque adhibentur medendi consilia: Sola mucii secretionem inter se discrepant; ficcum porro in humidum haud raro immutatur; ad idem igitur morbi genus omnino referenda videntur. Omnes fere huius morbi causae sunt, vel quae debilitatem simul et irritabilitatem inducere possint, quales sunt omnes evacuationes nimiae, vel quae in habitu debili ac irritabili morbum suo stimulo excitant, quales sunt fumi tabacci, sulphuris, levis mentis emotio, &c. Debiles spasmi praee aliis hominibus obnoxii sunt. Eaedem fere sunt causae asthmatis ac aliorum morborum spasmodicorum. Asthmatis paroxysmus subito invadit, et pariter subito decedere nonnunquam observatur. Ex cunctis proinde facile creditum est, asthma a constrictione spasmodica bronchiorum esse prognatum. Monebam supra, inter asthmaticos esse, qui corpore firmo stabilique gauderent.

derent. Exinde quaeri ideo potest, an morbum in iis ex eadem causa produci crederem? Nonne morbofa sensibilitas vel irritabilitas in pulmone inesse potest, qua facilius in contractionem cieatur, dum in omnibus aliis partibus corpus firmum robustumque fit?

DIAGNOSIS.

Definitio asthmatis, ni fallor, pro diagnosi haud inepte institui potest; nec certius, aut melius, quis morbus ab alio distinguitur, quam definitione symptomata ei peculiariora, et pathognomonica dicta, complectente. Verbis sequentibus cel. nostro Cullenio definitur, "Spirandi difficultas per intervalla subiens; cum angustiae in pectore sensu, et respiratione cum sibilo strepente; tussis sub initio paroxysmi difficilis, vel nulla,

la, versus finem libera, cum spūto mucī
saepe copioso.”

P R O G N O S I S.

Quaquam ex concursu symptomatum
aegros summo in periculo versari judicare-
mus, constitit tamen multos, per plures
annos, hoc morbo laborasse; nonnullos eti-
am ad vitae munera, sine ullo fere incom-
modo, valuisse. Curatio tamen in juveni-
bus perdifficilis, in senibus fere impossibilis
esse, apud medicos huc usque habita est;
neque profecto immerito: Quo recentior
fuerit morbus, eo melior curationis spes,
et vice versa. Si a labe haereditaria pende-
at (testante Floyero) medelam non admittit.
Quo frequentiores paroxysmi, et violentio-
res, eo majus periculi adesse constat. Si
a podagra retropulsa ortum fuerit asthma,
idoneis remediis haec ad pedes iterum re-
ducta,

ducta, paroxysmum asthmaticum haud raro solvit; cachexia, pedum tumores, hydrops pectoris, vel generalis, macies, phthisis, vertigo, lethargia, apoplexia, paralyfis, syncope frequens, et cordis palpitationes, delirium ferox, ac deliquium animi, pessimi sunt ominis, mortemque adesse demonstrant.

METHODUS MEDENDI.

Indicationes curatoriae in hoc morbo sunt, 1mo, In paroxysmo spasmus tollere; 2do, Ipsius regressui obviam ire. De his ordine tractandum est.

Asthma nunquam (testante Floyero) sanguinis detractioe sanatur; et si saepius educatur sanguis, metus haud inanis erit, ne per tabem, cachexiam, aliosve hujusmodi morbos, aegri miserrime pereant. Nunquam

quam igitur, nisi urgente suffocatione, sanguis detrahi debet. Epispastica thoraci applicata dyspnoeam in paroxysmo augent, quippe quae ipsius dilatationem impediunt: Sed forsan epispastica inter scapulas applicata, isto incommodo carebunt. Cathartica fortiora semper nocent; mitiora, praecipue vero enemata, utilissima judicantur remedia. Emetica etiam leniora a Floyero aliisque multum laudantur. Si ex capitis quodam dolore, ex oppressione circa scrobiculum cordis, et aliis hujusmodi symptomatis, paroxysmum nocte subsequente expectare liceat, optime adhibentur gr. vii. vel viii. ipec. insigne levamen haud raro allatura. Expectorantia oleosa et mucilaginosa ventriculum opprimunt; hinc malum potius augere, quam levare, crederem. Fugiendus est calor externus. Medicis celebrantur nitrum, sal ammon. multaue alia, tam acida, quam media, quae omnia silentio praeteribimus. Castor, sp. aether. vitr. opium, mosch. aliaque hujus generis

generis antispasmodica reliquis quibusvis medicamentis, mihi anteferenda videntur. Quibusdam forsan plethoricis nocerent ista; plerumque vero (si fides experimentis danda sit) periculo vacare certum est. Opium solutioni paroxysmi felicissime inservire, testatur Floyerus.

Nunc de iis quae ad secundam indicationem pertinent. Cum morbus a debilitate, simul et irritabilitate, oriri videatur, nostrum erit ea adhibere remedia, quae ad vires restaurandas conveniant. Inter haec praecipua sunt cort. Peruv. et metallica quaedam; quae omnia, quibusdam asthmaticis, plethoricis scilicet, nocere non ignoro. Cortex tamen, infusi vel decocti forma, simul additis aromaticis, vel acido vitriolico, ventriculo gratior, quam sub pulveris vel alii cujusvis solidi specie, fit; et tum in asthma spasmodico felicissime administratur. Balneum frigidum, ni vetet plethora, perutile est. Si unquam fonticuli

culi vel fetacea in hoc morbo juvent, plethoricis maxime, et iis qui evacuationibus suppressis laborant, conveniunt. Alvus laxa fervanda est. Lucubrationes, praecipue nocturnae, violenti animi affectus, ceteraeque causae occasionales, sedulo vitandae sunt. Multum ab aëre pendet, qui, quo purior est, eo asthmaticis minus nocet; crassior vero quibusdam magis convenit. Asthmaticis nunquam contemnenda est exercitatio, sine qua omnia medicamenta erunt fere inutilia; exercitationibus autem strictius sic dictis, variae gestationes, veluti equitatio, navigatio, vectio in curru, fere anteponenda sunt. Cibus animalis semel de die sumendus, levis simul, et qui multum nutrimenti praebeat, imprimis quaerendus: Fugienda omnia quae flatum procreant. Multum nocent potus tepidi, thea, coffea, &c. Utilissima erunt vinum rubrum, albumque Hispalense, parca quantitate, assumpta.

F I N I S.